

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre.....	24 kor. (12 frt.)
Félévre.....	12 „ (6 „)
Negyedévre.....	6 „ (3 „)
Egy óra.....	2 „ (1 „)
Egyes szám.....	8 fillér (4 kr.)
Vidékre.....	10 „ (5 „)

Megjelenik mindennap

korán reggel.

Unnep és vasárnap után is,

Lélekharang.

Kolozsvár, márc. 31.

Baj van. Nagy baj van. A miről ez idáig csak itthon suttogtak, azt ma már a külföld is hangoztatja: Széll Kálmán bukása küszöbön van.

A hónapok óta folyó elkeseredett harcoknak kész a finaléja. A tavasz ujjáébredésével, a politikai harcmező is megváltoztatja képét. A lombfakasztó május új embert hoz az ország élére s elsepri a régi rendszert, mely hazug jelszavakkal éveken át vakította ez országot.

Széll Kálmán bukásának hírét *«Berliner Tageblatt»* bocsátja ujabban világgá, mely szerint, ha Széll nem kap indemnitást, kütségtelenül bukkott ember.

Május elsejével lejár az indemnitás. *Lukács* László újabb indemnitási törvényjavaslata már a Ház asztalán van.

Egy kérdés merül fel tehát: megkapja-e a kormány az újabb haladékokat?

A függetlenségi párt hangulatát tekintve, erről szó sem lehet. A javaslat megszavazása az eddigi küzdelmek után nem jelenthetne egyebet, minthogy a katonai javaslatok elleni harc nélkülözze a komolyságot.

Most, a tizenkettedik órában, midőn a kormány ilyen válság előtt áll; most, midőn arról van szó, hogy vagy visszavonja a pénz- és véráldozatot követelő ocsmány javaslatát és akkor uralma legalább egyelőre biztosítva van, vagy macacs ragaszkodásával tovább vivja a harcot és akkor szűksége van arra, hogy megszavazzák az újabb indemnitási törvényjavaslatot, hogy ilyen körülmények között csak egy kötelessége lehet: ha a kormány t. i. az utóbbi elvet vallja, mint egy embernek kell sikra szállni az indemnitás ellen.

Ha harc, hát had legyen harc! Küzdöttünk idáig, küzdenünk kell mindaddig, míg a lobogót győzelemre segítjük.

Az egész nemzet ez elvet vallja. Hiszen látjuk, hogy a szabadelvű kerületek is, melyek mind-ezideig fáztak a nyilatkozatoktól a kormány ellen foglalnak állást.

A szabadelvű pártban is akad-

nak képviselők, kik a leghatározottabban elítélik Széll Kálmán magatartását és készek elhagyni a tábor, csak a kedvező alkalomra várnak.

Ma *Apponyi* Albert gr. házelnök is — mint egy fővárosi lap értesül — kifejezést adott, hogy nincs meglepődve a mostani állápotokkal és már előre kijelentette, hogy ha Széll Kálmán ex lezet tem, ő lemond az elnöki állásáról.

A pártbomlás szele is sulyosbitja tehát a helyzetet. A hivek is mozgolodnak. Az eddig engedelmes, mindenre kész hadsereg is forrongani készül. Mi lesz ebből? Mi lesz ebből?

A *lenni vagy nem lenni* kérdése barázdákat von a kormányelnök homlokára és kétségbeesetten kombinálja: mi lesz?

Élet vagy halál? a kérdésre, úgy sejtjük, kész a felelet: Halál!

Az ellenzék még határozott formában nem nyilatkozott. Csak magánvélemények kelték szárnyra, de a sok magánvéleményt összegezve, előttünk áll a pénteken megtartandó pártgyűlésnek határozata.

Ez a párttáborzat véget vet Széll Kálmán töprengésének.

Megkondul a lélekharang! A hosszú agonizálással küzdő kormány a multé lesz. Széll Kálmán befejezi négy éves pályafutását s ráirhatjuk sírkövére: *Elbukott, mert szembeszállt nemzetével!*

— **A szamosújvári örmény püspökség.** Régi, sokat hangoztatott, sokat vitatott óhaja a szamo-újváriaknak, hogy ott örmény püspökséget állítsanak fel. A képviselőház egyik legközelebbi ülésén *Vertán* Endre, *Torda* képviselője, interpellálta, az 1868. évi 43. törvények 10. §-a alapján kimondott örmény egyházi önkormányzati jog és az ebből folyó örmény katolikus püspöki székhelyének ügyében.

— **Verhovay a politikában.** Az aradmegyei Battonyán a napokban tiltakozó népgyűlés volt a katonai javaslatok ellen, a melynek meg volt a maga szenzációja, a mennyiben azon *Verhovay* Gyula, az ismert antiszemita politikus, ki Battonya közelében lévő birtokán meghúzódva több mint 10 éve visszavonult a politikától, szintén részt vett és hosszabb beszédben foglalkozott a mai politikai viszonyokkal és a katonai javaslatok ellen hatalmas beszédet mondott.

Az új katonai bünvádi eljárás.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, március 31.

Érdekes részleteket van módomban közölni az új büntetőkönyvnek híre szerint most már csakugyan befejezéshez közeledő tervezetéből. Jól tudjuk mi, hogy micsoda nagy jelentősége volna ennek az újításnak, ha tényleg megvalósulna és valóban gyökeres változtatásokat hozna. De ha azt mondom, hogy mi, bizony vajmi keveset mondok vele, mert a Lajtán túl látni csak az ember, hogy milyen keveset számítottunk nagy és jelentős kérdésekben mi magyarok. Itt van példának ez az új katonai büntető-törvény-tervezet. Plósz igazságügyminiszter már a mult évben — ab invisi — rámondta, hogy ő kész örömmel járul hozzá (nem is szólván a honvédelmi miniszterről, aki természetesen, hogy se kifogás, se szava hozzá). Persze, mert Széll Kálmán azt mondta, hogy ez a reform pompás, tökéletes s mivel ő ekszcellenciája ezt a meggyőződését is Bécsből vitte (vagy tán inkább kapta, mint sok más esetben), hát nincs oka rá, hogy az arra illetékes magyar miniszterek külön is érdeklődjenek e reform iránt.

De hát mindennek megítélését önkre bízom és áttérek referálói kötelességemre. Nos az új katonai bünvádi eljárás tervezetének tárgyalása már befejezéshez közeledik s így lassankint kitudódik, mik voltak azok az ellentétek, a melyek a hadügy-minisztérium tanácskozásai folyamán élénkebb vitára okot szolgáltatottak. A szóbeliség elvét már eleve elfogadták s így a vita a nyilvánosság kérdése körül forgott. Itt abban egyeztek meg, hogy a német katonai bünvádi eljárás mintáját követik. A nyilvánosságot elvben kimondták, de nők nem lehetnek jelen a tárgyalásokon. A nyilvánosság kizárását ezenkívül a polgári bünvádi eljárásban megengedett esetekben és katonai szolgálati tekintetből is elrendelhetik.

Idáig teljesen ragaszkodtak a német javaslatához, de a szolgálati szempontok fogalmát pontosabban körvonalozták. — Egy másik fontos pontban a bizottság katonai tiszjai teljesen elfogadták a polgári jogszolgáltatás képviselőinek előterjesztését s ez a védelem kérdése. Mielőtt a büntetőeljárás láthatólag öt éven át a tisztek közül válogathatna. Az esetben, ha közönséges büntetéstől van szó, ezenkívül minden ügyvéd is szerepelhet védő gyanánt, katonai büntetéknel, vétségeknel és kihágásoknál csak az az ügyvéd, a ki tartalékos, szolgálaton kívüli vagy népfelkelő tisz. Érdekes s fontos újítás a vádhatóság szervezése is. Ennek a közgei teljesen függetlenek a bírósági ténykedésétől. A vizsgálatot egy hadbíró fogja teljesíteni, a ki azonban nem áll a bíróság ingerenciája alatt.

Ezek a részletek. Szóval: nagyjában a német minta után haladunk. Csak arra vagyunk kíváncsi — nyilván önk is, — hogy mikor lesz törvény ebből a tervezetből s hogy ennek az elintézése is olyan na-

gyon sürgős lesz-e a hadsereg urainak, mint a létszámmelés?

Április elsején.

Két cikk.

Kolozsvár, márc. 31.

I.

A virágvasárnapi színészvárszár régi hagyományai immár a multba vesznek el; a valódi évforduló most már április elseje.

Ez az időpont alkalmat nyújt nekünk egy s más elmondására. Ma két esztendeje, hogy a kolozsvári Nemzeti Színház életében egy lényeges és fontos változás állott be: az inténdatúra helyébe lépett a vállalkozói rendszer.

Annak idején a kolozsvári sajtó örömmel üdvözölte ezt a rendszerváltozást. A Bölöny-rezsim utolsó ideje nem volt rokon-szenves sem a közönség, sem annak kifejezője, a sajtó előtt.

Nem akarunk most reátérni azoknak az elmúlt állapotoknak méltatására. Nincs arra immár sem okunk, sem terünk, sem időnk.

Vizont elmulaszthatatlannak tartjuk, hogy most mikor a vállalkozói rendszer, kiszabott idejének második felébe lép, egy futó pillantást vessünk az elmúlt idő eseményeire.

Mert furcsa két esztendőt élt át a legutóbbi két év alatt a kolozsvári Nemzeti Színház.

Az első esztendőben orgiákat ült a primadonna kultusz, mely a végén valóságos tombolásban nyert kifejezést. Azonkívül neves színészeket kaptunk. Nevüket kik iszed körre szorítottuk művészetüket, ösztököltek révén, bususan tudták kamatoztatni a fővárosi napilapok hasábjain. Valósággal megszállítottak bennünket, jó vidékieket, olyan jó és ismert neveik volt. Hol vannak azok most? Mindegyik egy-egy nagyobb színház kebelében — ugyancsak ösztököltek révén — ám ott ülnek „a száraz ágon, hallgató ajakkal”, híreket sem halljuk többé.

Mint említettük az első év egy tagadhatatlanul nem közönséges kvalitású operette primadonna formára volt alapítva. Thalia istenasszony nagyon sokszor könnyezimmi ev kímálkozott a uramai szeméjzet — meglistázva részben a felesleges salakolt — sok jót és szépet ígért. Am azokat a művészi feladatokat, melyekre meg volt a kellő kérelem, mégsem töltötte be, mert arra mód és alkalom nem nyújtott. Egy-két vizsínházi darabon és a Monna-Vannán kívül, a poros könyvtár legaljáról szedtek össze darabokat és színre hoztak kisegítőül néhány klasszikust oly pongyola, készületlen és szármalmas előadásban, mely inkább bosszankodást, mint gyönyörűséget szerzett. Hiába igyekezett azután egyik vagy másik főszereplő valami művészi, becsesebbet produkálni, ebbeli igyekezetét mindig megérintotta a környezet.

S mivel a drámai személyzet kvalitá-

saival szemben nem hozhatunk fel komolyabb kifogásokat, a hibát ott kell keresnünk, a hol megtaláljuk és konstatálnunk kell, hogy a valóban elsőrendű drámai személyzet beállításában, foglalkoztatásában, oly nagyfokú rosszakaratú és jóhiszemű tévedések történtek a vezetés részéről, melyek eleve kizárták azt, hogy a tagok kellőképpen, — mindegyik a maga helyén — érvényesüljön.

Az énekes személyzetet illetőleg nagy fejtelenség és zavar mutatkozott. Az utószé- zont — úgy mint most is — időszakai primadonnával hűzták ki.

A nyáron két énekesnője volt a társulatnak, mert a harmadik ki itt volt és októberben eltávozott, alig volt használható.

Az énekes repertoár természetesen ehhez is szabott. Hogy mi sült ki ebből, arról még beszélni sem szeretünk. De az bizonyos, hogy 28—30 fokok megleben, hallgattuk a régi nagy írók drámaírt nap-nap után a nyári színházban.

Októberre két új énekesnőt kaptunk. Az egyik jónemű vidéki primadonna: játékban, énekekben egyaránt első rangú. A másik: akkor került ki az ének-iskolából. Most már volt tehát négy énekesnőnk. Körültekintő művészet és négy énekesnővel maradóan értékű, művészi dolgokat vitt volna keresztül. E helyett kaptunk silány repertoárt, még silányabb operette előadásokat — tisztelet a csekély kivételnek — és a közönség nem járt a színházba,

Dióhéjban ez a két év művészi története.

Lehetetlen azonban még egy fontos dolgot elhallgatnunk, mely sokban előidézte azt, hogy a kolozsvári Nemzeti Színház lejőre került.

Megfoghatatlan és érthetetlen fináncpolitika következtében, az előadások külső képe szármalmas, elszomorító hangulatot keltett a közönségben. Mint egy vándorcsapatnál: nap-nap után, rongyos, ott-kopott díszletek, lehetetlenebbnél-lehetetlenebb kosztümök és botrányosan primitív berendezések kerültek a színpadra. Hasábkora terjedne, ha e tekintetben részletes adatok felsorolása bocsátkoznánk. Lehet, hogy eljön majd ennek is az ideje. Most csak egyszerűen felemlítettük ezt, mint al-

maga esődjét: a közönség — melynek nagy része — a külső hatások iránt meglehetősen fogékony, inkább elmaradt a színházról, semhogy ugyanazt lássa a színházban, amit az életben: a szármalmas nyomorúságot.

A struccmadár homokba dugja a fejét, hogy ne érezze a zivartat.

Ez a divatos politika a színháznál is: nem akarják meglátni, hogy mint megyünk mind lejjebb lejjebb, a művészet színvonalán, — egész odáig, a hol a zűllés kezdődik.

Ezekben a multról beszélünk vázlatosan, dióhéjba szorítva a két év eseményeit. Holnap beszélünk a színházra váró jövőről.

TÁRCA.

A bolond.

Az álmok emberének született, Ki alva, ébren délibábát kerget, Ki lángol drága, nagy eszményekért S csodának, szentnek tartja a szerelmet! Kinek lelkében oltártűzek égnek Mely annyi lelket álhevít, ragyog... S ki álmokat sző csöndes, holdas estén Mig ráragyognak messze csillagok.

Az álmok emberének született, Ki földön járt, de mégis föld felett, Ki azt hívé, hogy minden szív nemes, Hogy szép az élet s élni érdemes! Hogy kincs csak az, a mely a lelkeken Egy édes órák olykor megjelen S dalokra olvad, melyből köny fakad, Mely minden szívnek nyugtot, álmot ad.

Igy járt az élet útján — egymaga, Minden virágnál hosszasan megállt S csodálva nézte színét, szirmait...

Egy szőke lányra épen így talált!

Az embereknek sűrű erdejében Virágra lélt és ott maradt vele Tetszett neki a lányának székesége Pirosló ajka, égszín kék szeme Hullámos, csöndes, dallamos beszéde, Mely olyan volt, mint egy szép költemény, Szóval, hiába — ba kell valljam — Szerelmes lett szegény!

S így járt aztán az álmok mezején Kereszte szívét, lelkét a leányrak, Rá is talált: fehér volt, hófehér: Nem árnyékolta még be éji árnyak...

Reszkette nézte és megittasítá A boldogságnak tiszta, szent lite S örömmel, vágygyal, remények rájával, Dalokkal telt meg a szíve... És mást se tett — csak szeretete a lányt, A földiekkel nem gondolt sokat S tovább is úgy tett, a mint azelőtt: Hajszolt üres, de szépséges álmokat.

Nem mondhatnák, hogy boldog lett velük, Álmoldni, óh! nem minden lány szeret, Soknak többet ér egy-egy szép ruha. Melyet csodálnak irigylő szemek, Egy szép kalap, egy párizsi modell, Vagy mit is mondjak: — egy ékszer talán, Szóval a lány: nagyon boldogtalan volt A bolondos ifjú oldalán.

Midőn ez látta: beteg lett a lelke S az álmok szépen, lassan messze szálltak Borongó szívvel, busan, egyedül Neki ment újra árván a világnak. Már vágya nincs, már álma sincs, csak él még Lelke fölött egy gyászfelhő borong, A vesztett álmok üldözik gyötörve, Mig végre szíve-lelke összetörve...

Igy lett — bolond!

*

Bolond! kinek szemébe újra fény Lobban szikrázva és a vére zúg S kiált: Te ronda föld, megvetlek én, Rajtad minden szív hűtelen, hazug, Nem kell virágod, nem kell üdvösséged, Nem kell ármányt megéneklő dalod: Szeretni fogok újra...

S a bolond

Meg is szeretett egy — csillagot.

És éjszakákon, hogyha fönny kigyullad A millió csillag szálló szikráként Ott láthatod az égbe néző szemmel

A bolondot, szegényt! Lekötve itt a föld hitvány porához A lelke csillagához oda jár A melynek a fénye oda reszket hozzá Majd imbolyog, majd hűtlen tova száll.

S a bolond ajka sohajt küld vele: — Én csillagom, lelkem szerelmese, Ki messze vagy és el nem érhet ajkam Óh könnyűl meg rajtam. Jőjj, jőjj ide, szállj-szállj le ide hozzám S esködöt tölem meg ne tagadd; Én csillagom, siess, siess Nyujtsd az ajkadat...

Megáll a bolondnak a szó az ajkán, Ráhull a csillagnak a fénye, De az azt ár oly hideg, mint a sir S hűtlenül száll tova: ki tudja hova? A felfoghatatlan nagy messzeségbe.

Zombori Andor.

A kis rikkancs.

Irta: Cs. Papp József.

— Római feljegyzéseimből. —

A Flórenczben megtartott gyermekvédelmi nagy-gyűlés egyik érdemes tagjával beszélgettem, miközben szállodánktól, a „Campidoglio“-tól elindulva, az Angyalhídon keresztül sétálgattunk a Szent Péter-templom felé. Az én olasz kártársam nagyon érdekelt volt Magyarországot iránt, mely az ő tudomása szerint első helyen áll Európában összes államai közt az emberbaráti intézmények létesítése dolgában. (Nem tréfált a kollega?)

Alig győztem megfelelni a kérdéseire. Különösen az érdekelte, hogy mennyit áldoz a magyar állam a gyermekvédelem nemes céljaira. Mert arról meg volt győződve, hogy a társadalom mindent (!) megtesz, a mi a szegénységétől kitelik. Kíváncsi volt rá,

hogy vajjon a hadsereg előirányzott költségei hogyan viszonylanak ahhoz az összeghez, melyet a gyermekvédelem szent oltárára letesz évenként.

Szegény, jámbor olasz, te, a ki azt hiszed, hogy a mi társadalmunk nagylelkűségét csak a kormány bőkezősége szárnyalja! Ugyan mit feleljek erre a naiv föltevésre?

Előbb szóténeztem magam körül, hogy nem leskelődik-e a hátunk mögött valamelyik magyar miniszteri tanácsos, a ki az idei költségvetés összeállításánál körülhalhatatlan érdemeket szerzett? Miniszteri tanácsost nem láttam, csak két apró gyermeket. Ott settenkedtek utánunk. A fiúcska ujságot árt, a lányka pedig papíros legyőzöt. Keresett urucikk mind a kettő a szép Itáliában. Csak a harmadik fő kereskedelmi cikk hiányzott még: a citromlé.

Öszintén szerettem volna elmondani az én barátomnak, hogy bizony a mi milliárdos költségvetésünkben összehasonlíthatatlanul nagyobb összeget szánunk a tenyésztőbikákra is, mint azokra a vértükből fakadt kis árvaakra. Egy jó futós paripának nagyobb a becsülete nálunk, mint annak a tanító-embernek például, a ki egész életét a szerencsétlen vakok vagy siket-némák nevelésére áldozza fel. Nálunk még az az elmélet uralkodik, hogy kényelmesebb dolog a bűn útjára tévedt embert bedugni a dűnyiba, mint a bűn elkövetését lehetőleg megelőzni, hogy megtöröljék ne kerüljön a sor. Az, hogy a gyerekek fele elpusztul öt éves koráig: bajnak baj, de hát sokba kerül a doktor, meg a patika. Miből telnek fényes bankettek? Honnan fedeznék a „reprezentációs költségeket”, ha abba a kilencezer községbe, a hol még bába sincs, bábákat is fizetünk kellene? Ugynevezett jótékonykassági egyetünk van bőven, de már arról, ugy-e, nem tehetünk, hogy a tisztviselők „tisztletdíjai” és a „kezelési költségek” felemészítik a rendelkezési alapot.

Körülbőlül ilyesmi lebegett az ajkamon. De szerencsére nem mondhattam el mindent, mert a két gyermek akkora lársaival szemben nem hozhatunk fel komolyabb kifogásokat, a hibát ott kell keresnünk, a hol megtaláljuk és konstatálnunk kell, hogy a valóban elsőrendű drámai személyzet beállításában, foglalkoztatásában, oly nagyfokú rosszakaratú és jóhiszemű tévedések történtek a vezetés részéről, melyek eleve kizárták azt, hogy a tagok kellőképpen, — mindegyik a maga helyén — érvényesüljön.

mával kínálta mögöttünk az ujságot, meg a papíros legyőzöt.

Köszönmű, kis gyermekek, hogy megzavartátok a beszélgetésünket. A kénytelen-kelletlen szünetek alatt időt nyertem legalább arra, hogy szépitgessem a mi hazai állapotainkat.

Ha a tiszta igazságot elmondom, bizonyosan el sem hiszi az én olasz kártársam.

Annit már észre vettem, hogy ezeket az apró embereket addig nem tudom lerázni magamról, míg valamit nem veszek tőlük. A fiutól megvettem hát egy csomó ujságot, a lányától pedig három legyőzöt. Most is a fülemben zeng az a gyönyörű zene, a gyermekek hálás köszönete.

Ezt a hangot szeretném én hallani minden nap, a mig otthon magyar szót nem hallhatok ismét.

— Fiam, lesz-e holnap egy kis szabad idő? Gyere velem, sétálgassunk együtt, én ne unatkozzam egyedül.

— Szívesen megyünk mind a kettlen, én is, meg a Gianna hugom is, ha fizet az ur annyi, a mennyit kettlen keresünk.

— Hát mennyit kereslek egy nap kettlen?

— Kettlen három lírát.

— Jó, megadom a három lírát. Holnap reggel kilenckor jőjjetek el hozzám a „Campidoglio“-szállodába. Ott lakom.

— Ha a mamának nem lesz kifogása, akkor ott leszünk, — mondta az én kis római hősöm és sugott valamit a huga fölébe.

Tudtam, hogy másnapra elutazik haza az én flórenci barátom. Kivel töltsem egyedül a holnapi napot? Az öreg Poletto, a Vatikán professzora már a mult hónapban elment nyaralni. Más ismerősöm jmen volt, a pincéreknek kívül. Ezeknek pedig nincs arra idejük, hogy elszegődjenek hozzám nyelvészeti médiumoknak. Hamisíthatatlan római tájbeszédet nem is jelen lehetett várom ettől a pincérnépségtől, mely az ország különözö zugaiból szokott összeveredni. Ez a két gyermek itt született az örök vá-

— (A primadonna nővére.) (*Express tudósítás.*) Ismeretes a lap íkból Dóry Margit, az ismert fővárosi színésznő nővérének,

Dóry Róza cselédlánynak ügye, ki vitriollal akarta nővérét leönteni s a mikor e miatt a rendőrségre került, valóságos örvénybeni kezdett s vak dühében a királyt is hangos szidalmakkal illette, mint a ki a vele megtörtént igazságtalanságot megengedi. Királysértés és közveszélyhárítás miatt ma állott a büntető törvényszék előtt Dóry Róza. Nem igen védekezett, egyre csak azt hajto-gatta, hogy Dory Margit az 6 éves testvére és anyja kitaszította őt a világba. A tárgyaláson Agoraszó Páter elnököl s a bíróság Dory Rózát királysértés címén két heti fog-házra ítélte.

— (Népgyűlés a katonai javaslatok ellen.) Nagyenyed város hazafias közönsége szintén ki fogja venni a maga részét a nemzet küzdelméből. A függetlenségi és 48-as pártkör elnökségének indítványára elhatározták, hogy a szónyegen levő katonai javaslatok ellen és a magyar nemzeti hadsereg felállítására érdekében, népgyűlést tartanak. A népgyűlés virágvasárnapján, április hó 5-én lesz. A gyűlés iránt rendkívül nagy az érdeklődés az egész vármegyében. Gyulafehérvárról, Tóvisről, Balászfalváról már eddig is többen jelentették be részvételüket. A Nagyenyed közelében levő községek lakossága szintén nagyban készül a népgyűlésen való megjelenésre. Az országos függetlenségi és 48-as pártkört Ráth Endre és Gáll Sándor országgyűlési képviselők fogják képviselni. A város közönsége pártpolitikai különbség nélkül, rendkívül lelkes hangulattal készül a népgyűlésre, amely bizonyára egyike lesz a vidéken tartott leg-sikerültebb gyűléseknek.

— (Sapkás diákkisasszonyok.) A pesti diákkisasszonyok, ugylátszik, megirigyelték legénykollégáik dicsőségét és gondosan borzas fejcsékkébe a sokszor megénekelte „rózsaszínű tüll-kalap” helyett sapkát nyomnak ezán, messziről is fennhangon hirdetvén a feminizmus — külső diadalát. A poéta urak, azt hiszik, hasonló buzgalommal verselik meg majd a prózai sapkát is, ha alóluk édes, zöld, bogár, égszín és egyéb szemek kandikálnak elé, szóval nekik az ügy — végtelenül mindegy, nem mindegy ám némely professzor urnak, kik egy-egy iskolában szigorúan eltöltötték a diáksapka viselését, bizonyonyal ugy okoskodván, hogy ha az ambiciós hasonló mérvben növekednek, ugy a kék, zöld és egyébsemű anygalok nem sokára megirigyelik a vaskalapot is....

— (A jegyzőség regénye.) Az aradi törvényszék előtt tegnap egy érdekes regény utolsó fejezete záródott be szigorú ítélettel. Ripkai Jánost szívének tavasza börtönbe jutatta. Jegyzőség volt Kujeden s e mellett — szerelmes. Négy gimnáziumot és két kereskedelmi iskolai osztályt végzett s aztán a jegyzői pályára akart lépni. — Kujeden Tömöl Árpád nevű jegyzői ír-nokkal volt egy irodában. Együtt is laktak. Ripkai János egy ízben pénz dolgában nagyon megszorult. Szerelmes volt, de hogy szíve választóját láthassa, vonaton kellett hosszú utat tenni. A kollégája szekrényéből egy örzetlen pillanatban kilopott egy kulcsot, azzal felzárta egy ládát és 170 koronát kilopott Tömöl Árpád ládájából. Másnap reggel a pénzzel Ternovára kocsi-szított, ott vasutra ült, bejött Adrada, ahol az ideáljánál időzött, majd Temesvárra utazott. A körözövelé nyomán Katalinfalván elfogták s előzetes letartóztatásba helyezték. Tegnap tartott fölötte törvényt az aradi törvényszék, mely tekintettel az enyhítő körülményekre s ezek között helyet foglalt a jegyzőség olthatatlan nagy szerelme is, a 92. szakasz alkalmazása mellett 8 hónapi fogházra ítélte.

— (Tanítóból milliomas.) (Express tudósítás.) Besztercebányai tudósítónk jelenti, hogy az ottani román iskolában működő Letkán József tanító, ki eddig 30 frtos havi fizetésből élt családjával, közelebb egy kis földet örökölt édes apjától s miközben ott ásatásokat eszközölt fölött neki, hogy az alsóbb rétegekből érc került elő. Megdobbant a szíve, látva, hogy az egész föld dús arany tartalma. — A tanító összekötöttébe lépett a nagybányai aranybányát hivatalosan s most földjén erősen folynak az ásatások. A földecske arany-tartalma, hir szerint 2—3 millió koronát ér meg.

— (Gyilkos házasságzsedelgő.) (Express tudósítás.) Tüllépte már a 43-ik életévét Rouzka Anna bácsi asszony, a szíve mindazonáltal melegen dohogott a férfiak felé. Néhány hónap előtt viszont költött egy Gruber Antal nevű emberrel, a ki azt is megígérte Rouzka Annának, hogy feleségül veszi. S az ígért nász címén sok pénzt csalt ki az asszonytól. Rouzka Anna végre is megelégette a sok pénzlepleget a házasságra és kiadta Gruber Antalnak az utat, annál is inkább, mert akadt egy másik férfi, ki szerelével zárta őt karjai közé. Ez a másik férfi Dosztál Ferenc gyári munkás volt. Dosztál a gyors cselekvés embe-re, néhány nap előtt közös lakásba ment Rouzkával és tegnapi tűzték ki az esküvőt. Tegnap este egy hordár jött fel Dosztál lakására azzal, hogy Rouzka Anna jön le a kapu elé, mert várja őt lenn valaki. Gruber volt az, aki várt és Rouzka Anna nem mert lemenni. Ellenben lement hozzá Dosztál egy Gruber nevű villamos kalauz társaságában. Gruber ahogy meglátta Dosztált, revolvert rántott s négyszer lött a fejébe közeledő férfiakra. Anger és Dosztál megfutamodott. Három lövés nem talált, de a negyedik Anger lábába foródott, aki összeesett. Még egyszer lött Huber, de az ötödik golyót magának szánta. A golyó az állát ron-

colta széjjel s most Huber a kórházban haldoklik. Kiderült azonban róla, hogy házassági zsedelgő s felette rovtó multu. Valódi neve ngyanis Chist János, több ízben volt már büntetve. Felesége is van, ma is él, mindazonáltal házassági ígért övre alatt több száz forintot csal ki tőle. Huber Christet emberölés kísérlete és házasság zsedelgés miatt állítják törvény elé, ha ugyan bele nem hal sebébe.

— (Meghíusult merénylet.) Az osztrák vasutak valkői bányájában vakmerő merényletet akartak elkövetni Barlován Miklós bányafelőr ellen. A mult héten ngyanis — mint levelezőnk írja — 15 kilogramm dinamit vezett el a bányafelőr irodájából. A lopással két ideiglenesen alkalmazott bányamunkást gyanúsítottak. És noha az ellopott dinamitot nem találták meg náluk, a két embert azonnal elbocsátották a szolgálatból. Duna György és Petrus Tódor az elbocsátott munkások, Barlovánnak tulajdonítva az elbocsátásukat, bosszút akartak rajta állni. Szombat délután a két ember elment a tárnához, s miután tudták, hogy a felőr és a munkások még lenn vannak a bányában, észrevétlenül a tárna felső nyílásában dinamitot helyeztek el s arra rágyújtószinort erősítettek. Rendes szokás szerint előbb a munkások jönnek fel a tárnából s utánuk felőr; erre számított a két merénylő is. Véletlenül azonban Barlován mindjárt az első csoporttal felszállt s mint ki akartak lépni a kosárból, az egyik munkás véletlenül meglátta a gyújtó-zsinort, a melyet rögtön elvágott. A mint tovább vizsgálódtak, megtalálták az elrejtett dinamitot is. Az elvágott zsinor után haladva, megtalálták a két elrejtőzködött bányamunkást is, a kik a mikor Barlován t meg-látták, futásnak eredtek. A csendőrség még éjjel elfogta a két merénylőt, akiknél most már megtalálták a még hiányzó dinamitot is. Bonna és Petrus bevallották, hogy Barlovánon akartak bosszút állani s a felrobbantást akkor akarták keresztlünni, amikor a munkások már eltávoztak. A felrobbantásra szánt dinamit oly nagy mennyiségű volt, hogyha az valóban felrobbant volna, a tárnák össz-s nyílásait összerombolta volna. A két merénylő zár mögött van már.

— (A tegnapi zivatar.) A poetikus tavaszi hangulat tegnapi hirtelen eltűnt. Az eddigi meleg napugaras ég helyett borult, felhőse ébredtünk. Az utcák már kora reggel nedvesek voltak az éjszakai esőtől. Délelőtt 11 óra tájt pedig a legforróbb júliusba is beillő zivatar vonult el a város felett. Az ég mintegy ¼ óra hosszat szakadatlan dörgött, villámok cikáztak s hosszantartó jégeső vonult el a város felett, ugy hogy helyenkint egészen fehér volt az utca a lehullott jégtől. Az ég továbbra is borult maradt s az eső nyomán a levegő teljesen lehűlt.

— (Rablás egy vasúti pénztárnál.) Bród, szlovéniai város vasúti állomásának pénztárából hétfőn éjjel 27000 koronát elraboltak. A pénz a tisztviselők és a vasúti munkások javadalmazására volt szánva, kik így természetesen nem kaphatják ki rendes időben fizetésüket. A rablók kinyomozása iránt tett lépések eddig eredménytelenek maradtak.

— (Pályázati hirdetmény.) A helyi állami tanítóképző intézet igazgatósága a jövő évre való felvételre nézve pályázati hirdetményt bocsátott ki, melyben részletesen kifejti a felvétel feltételeit. Érdeklődőknek terjedelmes felvilágosítással szolgál az intézet igazgatósága.

— (Adomány.) A kolozsvári önkéntes mentő-egyesület részére a Népbank r. t. 20 kor. Nemzeti baleset bizt. t. 30 kor. Takarékpénztár és hitelbank 50 kor. Kereskedelmi bank 40 koronát adományozott. Fogadják a nagylelkű adakozók az egyesület hála köszönetét.

— (Kérelem.) Zerbész Mihály asztalossegéd, Nagyerbelye-utca 22. sz. alatti lakásán beteg fekszik. Egész télen munka nélkül volt s a szárazbetegséggel küzködve mindenét eladta, így nyomorgott mostanig. — Most már nincs mit eladnia. Szintén beteg felesége és gyermeke kenyer nélkül vannak; a házbért sem tudják fizetni. Jőszivü emberbarátok segélyezt esedezik, hogy nagy nyomorán segítsen.

— Mindenki tudja, hogy a Mauthner-féle impregnált takarmányrépamag a legnagyobb termést adja, hogy konyhakerti magvaiból a legjobb főzelék és zöldség terem és hogy virágmagvaiból fakad a leg-szebb virág. Szóval a Mauthner-féle magvak a legjobbak, készleteit a legnagyobbak és árát igen olcsók. 26-48

SZÍNHÁZ

Színházi műsor:

Szerda: Katalin. (Bérlet 161. sz.) Csütörtök: Rang és mód. (Bérlet 162. sz.) Péntek: Mignon. (Bérlet 163. sz.) Nagy Etelka m. v. Szombat: d. u. A „Vörös kereszt” jótékony-célú előadása. Szombat este: A három testőr és a budapesti tanuló hangversenye. (B. 164. sz.) Vasárnap d. u.: A postás fiú és huga. „ este: Az ördög mátkája. (B. 165. sz.)

* Gergely Giza bucsuja. Egy évvel ezelőt zajos siker közepette vonult be a kolozsvári „Nemzeti Színház” deszkáira Gergely Giza, ki a „Lotti ezredesei” című darabban lépett fel. Szerződötése azt a reményt ébresztette a közönségben, hogy elkövetkeznek az újabb operette-irodalom termékei, mert a színházunk első rangú táncos primadonnája van. Am a „Lotti ezredesei” n kívül e zsánerből másra nem tellett és így Gergely Giza voltaképen tu-

lontul mellőzve és majdnem tétlenül töltött itt el, egy reá nézve bizonyára keserves esztendő. Tegnap este pedig el is bucsuzott a kolozsvári közönségtől a „Lili” cimszerepében, melynél kis számu, de annál lelkesebb közönség asszistált. Bucsuzása zajos és szívélves volt, melyhez sokban hozzájárult az a virágoskor áradat, mely a távozó művésznőhöz, az egyes felvonás kö-zökben eljutott. A közönség az egész előadás alatt lelkesen és viharosan tapsolta a bucsuzó művésznőt és elhalmozta őt szeretetének megható nyílvánításával. Kivtöle még Szakács, Kassai, Dezséri, Szegő, Váradiné játszottak a darabban. (—g.)

* Szentgyörgyi István Nagyváradon. Színházunk kitűnő művésze e hó 6-án Nagyváradon a kőristák jutalomjáték-nak vendég szerepelt fog. A nagy művész fellépése elé érhető érdeklődéssel tekint a nagyvárad közönség.

IRODALOM

+ Az egyetem. Péterfi Tibor ut-törő ifjúsági lapjának 3 ik száma a szokott becses tartalommal és terjedelemben jelent meg. E revü-re nem szükséges dicsőró sorokat írunk. Iseri és kellőleg máltá-nyolja is mindenki, ki elolvassa. Máltá-nyolja, mert a megjelent három szám is ékes tanúsága annak a munkának, melyet e lap idális célja elérésére: a világ diákjai számára hazánkban lapot teremteni — tel-jesít. Összekötő kapocs akar lenni „Az egyetem”, mely a hazai és külföldi főiskolák ifjainak szellemi termékeit gyűjti össze. Rövid három hónapi életéből láthatjuk, hogy vezetői komoly akarattal, igaz tudás-sal hatnak oda, hogy céljukat elérjék. Magá-ról a harmadik számról szólna, konsta-tálnunk kell, hogy a vastag, szinte könyv nagyságu füzet tartalmára felülmulta vára-kozásainkat. Ott látjuk az ifjúsági irodalom nagyjait, az egyetemi tanárokkal versenyt küzdve a cél megvalósításáért. Megemlí-tésre méltóan találjuk Andronikus Vlaszios athéni joghallgatónak a 3-ik számban le-közlött levelét, mely kétségtelen jele azon elismerésnek, melyet e lap rövid három hónap alatt a külföldön is kivívott. A har-madik szám a napokban jelent meg és értekes tartalommal ugy tudományos, mint szépirodalmi szempontból. Ajánljuk olvasóink pártfogásába. Kapható minden könyv-kereskedésben 1 kor. 20 fillér árban. (—i.—ó.)

+ Armenia. Ez ügyesen és élenken szerkesztett, magyar-örmény havi szemlé-nek áprilisi száma most jelent meg, való-ban változatos tartalommal. Első cikkelye G a j a g ó Manórl, a budapesti büntető-járásbírószék néhai vezetőjéről, az elhalt kiváló képzettségű, humanus bíróról szöl, kinek arcképét is közli. Figyelemreméltó közleményei még: Merza Gyula tollából, a »Lembergi örmény kath. érseki fenntatósá-g viszonyai«, dr. Patrubbány Lukács cikke az összehasonlító nyelvészetről, to-vábbá S z o n g o t t Kristóf folytatásosban megjelenő közleménysorozata a magyaror-szági örmények etrográfijára vonatkozólag. A szemle további tartalmát kisebb közlemények, versek s az örménységet ér-deklő hírek egészítik ki. Az »Armenia« Szamosújvárt, Todorán Endre könyvnyom-dájából került ki s előfizetési ára egy évre 8 korona.

Táviratok

— Póvárosi és vidéki tudósítóinktól. —

Az indemnitás a pénzügyi bizottságban.

Budapest, márc. 31. (érk. 12 ó.) A pénzügyi bizottság ma délután tárgyalás alá vette az indemnitást. A vitában Kossuth Ferenc és Barabás Béla vettek részt és kijelentték, hogy a mennyiben a katonai javaslatok vissza nem vonatnak, — megobstruálják az indemnitást is.

Az új nagyvárad püspök.

Budapest, márc. 31. (érk. 12 ó.) A király ma aláírta a Szumrecsányi-nak a nagyvárad püspökségére való ki-nevezési okmányát. A hivatalos lap legközelebbi száma hozni fogja az ide vonatkozó legfelsőbb kéziratot.

Dankó Pista temetése.

Budapest, márc. 31. (érk. 11 ó.) Dankó Pista budapesti temetése tegnapi délután 4 órakor történt. A Népszínház énekkarának gyász-dala után A s c h e n b r e n n e r krisztina-városi kaplán beszentelte a ha-lottat. H e r c z e g Ferencz mon-dott rövid bucsuztatót és azután megindult a menet. Elöl 12 cigány-banda húzta a Dankó nótáit, utá-nuk a fővárosi író- és művész világ előkelő tagjai: Rákosi Viktor, Barabás Béla képviselők, Pósa Lajos, Bárony István, Sebők Zsigmond és óriási közönség kísérté ki a pálya-udvarig a koporsót.

A temetés nem remélt óriási részvét mellett folyt le. Az utvo-nalon százezer ember tolongott. A

lánchid aggasztóan ingott, mikor rajta a menet áthaladt. Mire a menet a pályaudvarra kiérkezett, sötét este lett. A koporsót feltették a Szeged felé induló vonatra.

Vizsgálat Hoffmann Ottó ellen.

Budapest, márc. 31. (É. 12 ó.) A budapesti Egyetemi Kör elnöke: Hoffmann Ottó joghallgató ellen a budapesti kir. ügyészség vizsgálatot indított a műegyetem kertjében tartott egyik beszédéért. Az ügyészség vadolja Hoffmann királysértésért, hatóság elleni erőszakra való fel-bujtásért, osztály elleni izgatásért. Hoffmann ez ügyben már ma ki is hallgatták. Védelmével dr. Lengyel Zoltán országgyűlési képviselőt bizta meg.

A feljelentést a beszéd meg-tartása alkalmával jelenvolt detek-tivék tették.

Az egyetemi ifjúság gyűlése.

Budapest, márc. 31. (é. 11 ó.) Az egyetemi ifjak ma esti 6 órakor gyűlést tartottak.

Hoffmann Ottó joghallgató üd-vözölte a megjelenteket és kérte, hogy a legutóbbi események dolga-ban határozatot hozzanak. Erre ki mondták, hogy az ország összes főiskoláihoz küldöttséget fognak ki-küldeni és csatlakozásra hívják fel azokat.

Megállapították továbbá a mai nap programját. 9 órakor fogadják küldöttségüket Apponyi Albert gróf házelnök, azután visszajönnek az egyetemre. 11 órakor a képviselő-házhoz vonulnak, eléneklik a Szó-zatot és a Hymnuszt. Holló Lajos és Lengyel Zoltán képviselők pedig be-szédét fognak tartani.

A gyűlés után az ifjúság a Gambiruszba ment az ott levő füg-gtelenségi képviselők üdvözlésére. Különösen Barabás Bélát részesítet-ték nagy ovációkban.

Püspöki tanácskozás.

Budapest, márc. 31. (Érk. 10 ó.) Ma délelőtt a hercegprimással püs-pöki tanácskozás volt, melyen el-intézkedés került a tanügyi javaslatok, különböző kérések és gyűjtő-ívek ügye.

Magyarellenes tüntetés.

Fiume, márc. 31. (érk. 12 ó.) Tegnap este mintegy száz főből álló tömeg megtámadta a Fratelli Deis-niger cég üzlethelyiségét és azt kö-vekkal valóságos ostrom alá fogta, mert a cég üzlethelyiségein magyar felírat is van. A rendőrség közbelé-pett és szétverte a tüntető cso-portot.

A zágrábi tüntetőket szabadon bocsátották.

Budapest, márc. 31. (érk. 11 ó.) Zágrábból jelentik: miután az eső-zések miatt tüntetésektől nem kell tartani, az elfogott tüntető egye-temi ifjakat szabadon bocsátották.

Budapesti gabonatözsde.

Készáruüzlet csekély forgalom mellett változatlan. Határidőtűzletben gyenge a forgalom. Jegyeztetett: Buza ápr. 7-36—37 Buza okt. 7-36—37 Rozs ápr. 6-53—54 Zab ápr. 5-89—90 Tengeri majusra 6-14—15 Tengeri juniusra 6-20—21

REGÉNY

Szerelmem az én bünöm.

— Francia regény. —

Fordította: Zentai Leó.

ELSŐ RÉSZ.

(12)

Ah! Closeburn lord én gyűlölöm önt és — esküszöm — meg fogom magam gyalázatos céljai ellen védelmezni.

Október 19.

Végre kifejezhettem Closeburn lordnak megvetésemet.

Reggel; Winniet keresve, a szalonba jöttem. Closeburn lord az egyik ablaknál ült és olvasott. A mint észrevett, felállott és felém jött; én az ajtó mellett állva maradtam s mielőtti ideje lett volna egy szót is szólni, lehordtam, a mint érdemelte. Nagy kemény voltam vele szemben; láttam, hogy elsápad szavaimnak sulya alatt. Ironikus és sértő voltam, de a revanche teljes volt.

Háromszor ismételte: „Christiane!”

esdő, könyörgő hangon, mely erkölcsi vere-ségét teljesen kifejezte.

Büszkén és kissé elbódítva bátorságom által távoztam.

Október 29.

Ma este a diner után észrevétlenül ki-lopóztam a szalonból a kertbe, a hol aka-ratom ellenére is végig kellett hallgatnom Closeburn lord, a márkiné és Emily beszél-getését.

— Egészen oda vagytok a szépségé-vel, Willie. Mindenekelőtt nagyon sápadt; szemei nagyon be vannak esve és végtére nem tetszenek nekem ezek a hosszukás fe-jek; Montez Lolához hasonlít, édesem.

— Gondolhatsz felőle a mit akarsz, édes Emily, ő mégis nagyon szép; szerin-tem szebb, mint valamennyi e hölgyek közül. Arckifejezése csábítóbb, mint a ti egész konvencionális pajkosságotok.

— No, ez a Closeburn lord nagyon udvarias velünk szemben.

— Haggya őt, Gladys, ott van szeme fölött a klasszikus kötelék, mely mindent, mi Nérans kisasszonyra vonatkozik, szép-nek mutat. Tanácslom magának Willie, le-gyen neki az, ami bajor Lajos Lórájának volt. Nem lesz nehéz, azt hiszem.

Oh, ez az Emily! Mit vétettem én neki?....

Vasárnap, november 11.

A mai nap — érzem — jelentős életemben.

Már reggel olyan édes sejtések fogták el lelkem. A bántó gondolatokban kifáradt kedélyemre, mintha megnyugvás szállt volna s mint nehéz ködfelhő a nap, áttört a jövő biztató, édes képe.

Reggel a mise után a parkba mentem sétálni, a hol gyerekekkel és dajkájukkal találkoztam. A dajkát elküldve, a kicsi Dick-et és Florriet magánál tartottam.

A gyermekek, mint rendesen, szívesen maradtak nálam. Szorosan hozzám simulva jöttek mellettem egy ideig az ősi szől által a földre seprtt levelek által sűrűn borított utakon.

— Fetete tündér, tudod-e hová men-net a szől által elfuji levelet? szólalt meg Dick végr.

— Hová Dick?

— Elmennet a Tissmashoz megmondani, hogy van az Addiolton partban egy jó tisz fu.....

— És egy jó kis leány — vágott sza-vába Florrie.

— Fetete tündér, mit hoz a Tissmas netűnt.

— Hoz Franciországból, a tengeren túlról sok, sok mindent.

— Jer üljünk ide a padra, aztán mesélj el mit hoz.

Belém csimbajkodtak és kényszerítet-tek, hogy üljük le velük egy közeli padra.

Mig én meséltem, ők ölembé ültek s nyakam átölelve, hallgattak. Dick végre megunt a hosszú nyugodtan tülést és ha-jamban kezdett babrálni, a mely kibomlott és vállamra alá hullott.

Dick pedig teie szórta hervadt leve-lekkel.

A gyermekek nem engedték hajjam ujra feltűzni, hanem átölelve tartottak....

— Nem fejezhetem ki eléggé örö-mö-met, kisasszony, hogy viszontlátom.

— Uram, én....

— Az én bácsim, az én bácsim, Eddie bácsi, ő ismeri a fetete tündért.

Hurráh!

(Folyt. köv.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Október. Huszonegy olda'nyi kézírás csipetnyi, gyöngye, tulontul ellopított, ezerszer megoldozott téma. Pedig az írja nem egész ügyetlen a toll forgatásában s ha kevesebb oldalon több és újabb mondani valója lesz, azt hiszik, produkál majd még közölhetőt is. Mi várunk.

Ifj. P. Egy szó a honi ipar ügyéhez. A szándék jó és nemes, a cikk kevésbé sikerült. Az ajánlott módon sehogy se menthetők meg a honi ipart, ellenben még nagyobb nehézségbe kerülne megkülönböztetni a reklámsajtót, — mi-ből ma is elég akad, — az igazítól s ettől el-tekintve, ki írni elő, hogy abban a bizonyos lapban csak hazai ipareikket hirdethetnének. Általában, a mi külföldön jó és bevált, ha lát-szolgat tetszős, nem telepíthető át mindjárt hozzánk, mert esetleg ép a szándékolt cél el-lenkezőjét érjük el vele. Cikkét, sajnálatunkra, nem közölhetjük.

Felelős szerkesztő:
Dr. PAPP JÓZSEF.
Laptulajdonos:
GOMBOS FERENCZ.

NYILTTÉR*.

Páncsics Ferencz férfi szabó

tudatja a n. ó.

közönséggel, hogy folyó évi április

hó 1-től üzlethelyiségét Unio-utcaza

12. szám alá helyezi át. Becses párt-

fogását jövőre is tisztelettel kéri.

ŐSZI ALBERT

ékszerész- és órász-üzletében
Kolozsvár, Wesselényi M.-utca (Hid-u.)
2-ik sz.

(Csizhegyi fényképészével szemben.)
Jutányos árak, alkalmi vételek. Minden e szakba vágó tárgyak jarítását jóállás mel-lét elvállalok. — Aranyat vesz és becsesél. 1289. 319-365 Szolid kiszolgálás! 42—?

Ligeti József,
kir. bírósági végrehajtó.

K. Csoma Imre
kir. bír. végrehajtó.

azonnal Kolozsvár város határán, $\frac{1}{3}$ órányira a vasuti indóhástól, egy körülbelül 90 holdnyi területű birtok szép gyümölcsösssel, lakóházzal, gazdasági épületekkel. Tejgazdaságra igen alkalmas. Értekezhetni **Kossuth Lajos-utca 26 sz. Dr. Morariu István** ügyvédnél.

Kefe-árúk: ruha, haj, óra, ezüst takarító, butor, billiárd, kalap, üveg és olcsó stb. más. ruha, fényesítő, ló, marha fejcső, szőnyeg és seprők. Többá nagy rakár minden létező álak és minőségben, csekek, porolók, kókusz stb. **Leb-**

török nagy választékban. Bontó, por és hajfésűk. Fog- körm- és bajusz-kefék, bajusz-pedörök (Royko-féle tiszta-ujjaki- és minden színen, bajuszfők. Hallszerekek minden gyártmány- igei olcsó árak mellett. Borotválkozó szappan és szappan- krém és minden borotválkozó eszközök. Fogtakarító, por- paszta és szájjáv, fejmossó, hajfésűk, fekete, barna és szőke o o o színen. o o o o

Tyukszemirtő. o o o o o o o o

Bejelentési határidő 1903. április 11.

3-50 **A betéti társaság**
igazgatósága

o o o o Kiváló tisztelettel o o o o

BABÓS ÉS TÁRSAI

Képes áriegyzék ingyen.

(mintaraktár) 2143 44-10

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek
2¹/₂ egész 12 lőerték, szalmakazalozók, vágók, kaszáló- és aratógépek, szénagyújtók, boronált.

legjobb sorvételései,
szekavágók, répvágók,
kukoricamorsolók,
4-6 lós. Balkalmok

2. és 3-as vasúti és minden egyéb gazdasági gépek.

Lincoln törzsgyárunk a világ legnagyobb
locomobil- és cséplőgépgyára.